

İçki, uyuşturucu, sigara, prozac, din, televizyon, futbol...

Bir yönetici açısından *bedavadan* insanları uyuşturmanın yolları; ucuz yoldan mutluluk.

Din gibi, *televizyon* gibi bazıları kullanmayı bilen elinde aksi tesir de yapabilir, uyuşturuculuktan çıkıp uyandırıcılık vasfı da kazanabilir ancak *içki* bunlardan değil. Kimse içkiyle birbirini uyandırmaz.

O sebepten *halkını sevmeyen* akıllı bir yönetici için bulunmaz nimetlerden biri, insanların yerinden kalkmasını engelleyen her şey gibi ucuzlatılmasında, yaygınlaştırılmasında fayda var. Sovyetlerde işyerinin aynı zamanda içkiyeri olması gibi.

Asıl zor olan *sağca* yöneticilik, insanları kötü alışkanlıklarından kurtarmaya çalışır; bir de bizimkiler gibi bu sebeple düşman kazananlar olur.

Halbuki ne gerek? Uyuşmak isteyen bedava vermek lazım. Alan razı, satan razı.